

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/59/2020
Identifikačné číslo spisu: 1020200053
Dátum vydania rozhodnutia: 24.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1020200053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, v právnej veci žalobcu: SYQUEST, s.r.o., so sídlom Skýcovská 241/5, 851 10 Bratislava, IČO: 35 774 118, zastúpený: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, 821 05 Bratislava, IČO: 36 868 221, proti žalovanému (v konaní sťažovateľovi): Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, 850 00 Bratislava, v konaní o všeobecnej správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. 102874544/2019 zo dňa 13.12.2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/10/2020-98 zo dňa 11. marca 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Žalobca sa všeobecnou správnu žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia č. 102874544/2019 zo dňa 13.12.2019 (ďalej len „rozhodnutie“), ktorým žalovaný postupom podľa § 73 ods. 5 v spojení s § 72 ods. 8 písm. a/ zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) zamietol odvolanie sťažovateľa z dôvodu, že bolo podané po určenej lehote.

2. Žalovaný vo vyjadrení proti žalobe uviedol, že nesprávne vyhodnotil lehotu podania odvolania a napadnuté rozhodnutie považoval za neplatné a odvolanie žalobcu postúpil odvolaciemu orgánu na rozhodnutie. O uvedených skutočnostiach informoval žalobcu upovedomením č. 100235602/2020 z 22.01.2020. Keďže žalovaný dospel k záveru, že lehotu na podanie odvolania vyhodnotil nesprávne, akceptoval a postúpil odvolanie žalobcu na rozhodnutie odvolaciemu orgánu, odpadol dôvod, pre ktorý by sa malo v konaní pokračovať.

3. Krajský súd uznesením č. k. 2S/10/2020-98 zo dňa 11. marca 2020 (ďalej aj „uznesenie“) konanie

zastavil a žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania. Uznesenie odôvodnil tým, že v konaní boli splnené všetky podmienky na jeho zastavenie, pretože odpadol dôvod na preskúmanie rozhodnutia žalovaného. Vo vzťahu k priznaniu práva na úplnú náhradu trov konania krajský súd uviedol, že žalovaný zapríčinil podanie žaloby na súd a aj zastavenie konania. Podľa názoru krajského súdu, žalobca nemal inú možnosť ako hájiť svoje práva podaním správnej žaloby, pretože v opačnom prípade by sa jeho právo prekludovalo.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu

4. Proti výroku uznesenia, ktorým krajský súd priznal žalobcovi právo na plnú náhradu trov konania podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť a navrhoval nepriznať žalobcovi náhradu trov konania.

5. Sťažovateľ skutočnosť, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote nepovažoval za spornú, o čom informoval žalobcu upovedomením č. 100235602/2020 zo dňa 22.01.2020. Žalobca podal žalobu dňa 14.01.2020 a výzva krajského súdu na vyjadrenie k žalobe bola sťažovateľovi doručená dňa 03.02.2020. Sťažovateľ uviedol, že v čase, v ktorom informoval žalobcu o postúpení odvolania odvolaciemu orgánu nemal vedomosť o predmetnom konaní.

6. Podľa názoru sťažovateľa v predmetnom prípade absentuje kauzálny nexus medzi procesným zavinením a povinnosťou uhradiť trovy konania, keďže skutočnosť, ktorá mala za následok začatie konania na súde odpadla skôr ako sa o nej mohol dozvedieť a exkulovať sa. Podľa názoru sťažovateľa žalobca inicioval konanie, hoci pri podaní žaloby mohol vedieť o skutočnostiach majúcich za následok odpadnutie dôvodu merita vecí, pretože v tom čase sťažovateľ pripravoval upovedomenie o uznaní pôvodného odvolania. Prejudikovaním záveru o zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania by podľa názoru sťažovateľa mohlo v budúcnosti otvoriť priestor pre špekulácie „iniciátorov správneho konania“ a znášanie trov konania sťažovateľom.

7. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

IV.

Právne názory kasačného súdu

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „Najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

9. Podľa názoru kasačného súdu právna argumentácia sťažovateľa neobstojí, pretože žalobca v dôsledku procesného postupu sťažovateľa nemal inú možnosť, ako sa domáhať ochrany svojich práv na správnom súde. Sťažovateľ má v procesnoprávných vzťahoch ako správny orgán nadradené postavenie vo vzťahu k účastníkom správneho konania. Z tohto titulu nesie aj zodpovednosť za právne posúdenie uvedené vo vydanom rozhodnutí, s ktorým príslušné právne predpisy spájajú procesné dôsledky. Nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať, aby sa nedomáhal ochrany svojich práv a spoliehal sa, že sťažovateľ svoju procesnú chybu niekedy v budúcnosti napravi.

10. Najvyšší súd sa stotožnil so sťažnostným bodom, ktorým sťažovateľ poukazoval na zásadu daňového konania uvedenú v ustanovení § 3 ods. 1 Daňového poriadku. V tomto kontexte však zdôrazňuje, že sťažovateľ mal na uvedenú zásadu prihliadať pred vydaním rozhodnutia tak, aby boli zachované procesné práva žalobcu v odvolacom daňovom konaní. Pri posudzovaní otázky procesného zavinenia zastavenia konania, kasačný súd považoval názor krajského súdu za dôvodný, keďže žalovaný

zavinil tak podanie správnej žaloby, ako aj zastavenie konania a preto je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré mu v súvislosti s uplatňovaním práv vznikli.

11. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje kasačnú sťažnosť za opodstatnenú a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

12. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 163 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal z dôvodu, že nemal úspech vo veci (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s 168 veta prvá S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.